

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10706/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Цветко Јевтић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 578/24 од 27.02.2025. године, у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 578/24 од 27.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 678/23 од 13.02.2024. године (погрешно наведено „19.02.2024. године“), ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, због претрпљених душевних болова у виду повреде части и угледа, исплати 80.000,00 динарaса законском затезном каматом од 13.02.2024. године, као дана пресуђења до исплате, а одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу по истом основу исплати још 70.000,00 динара са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 59.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен као неоснован захтев тужиоца за наканду трошкова парничног поступка у износу од још 17.300,00 динара са законском затезном каматом.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 578/24 од 27.02.2025. године, првостепена пресуда је преиначена у побијаном усвајајућем делу одлуке о главној ствари и одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, због претрпљених душевних болова у виду повреде части и угледа, исплати 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 13.02.2024. године, као дана пресуђења до исплате, као и захтев тужиоца за наканду трошкова првостепеног и жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања и погрешене примене материјалног права, у смислу одредбе члана 403. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.08.2023. године. Вредност предмета спора је 150.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић